

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: NM-4Csp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119462132
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Búliková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:6119462132.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Alenou Búlikovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava – mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 55 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. A. C. D., E. XXXX/XX, štátny občan SR, právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, o zaplatenie 9.395,60 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Konanie sa v časti o zaplatenie 50,68 € z a s t a v u j e.
- V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a.
- Žalobca j e p o v i n n ý nahradíť žalovanému trovy konania v rozsahu 99%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca /365.bank, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890/ sa žalobou podanou pôvodne v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu istiny 9.395,60 € spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.701,80 € od 20.11.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Dôvodil tým, že žalobca ako veriteľ uzavrel dňa 28.09.2016 so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanému poskytol bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- €. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver mesačnými splátkami splatnými k 25. dňu kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka bola zročná 25.10.2016. V rozpore so zmluvnými dojednaniami však žalovaný svoj záväzok uhrádzať splátky úveru riadne a včas neplnil, a to ani napriek upozorneniu žalobcu na omeškание a možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Z uvedeného dôvodu žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 27.12.2018 a žiadal žalovaného o úhradu zostatku úveru vo výške 9.598,68 €. Ten pozostával z nesplatennej istiny úveru vo výške 9.305,62 €, nezaplatených úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 284,06 € a nezaplatených poplatkov vo výške 9,- €. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaný uhradil: 14.01.2019 sumu 52,50 €, 30.01.2019 sumu 101,51 €, 26.02.2019 sumu 7,02 €, 06.03.2019 sumu 101,51 €, 18.04.2019 sumu 52,50 €, 29.04.2019 sumu 61,26 €, 21.06.2019 sumu 61,26 €, 08.08.2019 sumu 52,50 €, 06.09.2019 sumu 61,26 €, 10.11.2019 sumu 52,50 €. Tieto úhrady boli započítané na istinu. Žalovaná suma tak predstavuje 8.701,80 € / nesplatená istina znížená o sumu čiastočných úhrad po vyhlásení predčasnej splatnosti/ + 284,06 € / nesplatené úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti/ + 9 € nesplatené poplatky + 400,74 € vyčíslené úroky z omeškania do dňa vykonania poslednej úhrady/. Žalobca vyčísлил 5% ročný úrok z omeškania nasledovne:

- zo sumy 9.305,62 € od 28.12.2018 do 13.01.2019 t.j. 21,67 €;

- zo sumy 9.253,12 € od 14.01.2019 do 29.01.2019 t.j. 20,28 €;
- zo sumy 9151,61 € od 30.01.2019 do 25.02.2019 t.j. 33,85 €;
- zo sumy 9.144,59 € od 26.02.2019 do 05.03.2019 t.j. 10,02 €;
- zo sumy 9.043,08 € od 06.03.2019 do 17.04.2019 t.j. 53,27 €;
- zo sumy 8.990,58 € od 18.04.2019 do 28.04.2019 t.j. 13,55 €;
- zo sumy 8.929,32 € od 29.04.2019 do 20.06.2019 t.j. 64,83 €;
- zo sumy 8.868,06 € od 21.06.2019 do 07.08.2019 t.j. 58,31 €;
- zo sumy 8.815,56 € od 08.08.2019 do 05.09.2019 t.j. 35,02 €;
- zo sumy 8.754,30 € od 06.09.2019 do 19.11.2019 t.j. 89,94 €.

Žalobca uviedol, že úhradu úrokov z omeškania požaduje len z nesplatenj časti istiny úveru, nie aj z nezaplatených úrokov a poplatkov.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pôvodný žalobca do spisu priložil: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX spolu s obchodnými podmienkami, upomienky a vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru spolu s poštovým podacím hárkom, predžalobnú výzvu spolu s podacím hárkom, aktuálny stav úveru z bankového informačného systému.

4. Žalobe bolo v upomínacom konaní vyhovievané vydaním platobného rozkazu, proti ktorému podal žalovaný včas odpor. Pôvodný žalobca navrhol pokračovanie v konaní, preto vec bola postúpená tunajšiemu súdu dňa 06.03.2020.

5. V odpore žalovaný namietal, že zmluva neobsahuje uvedenie predpokladov, ktoré boli použité pre výpočet RPMN, pretože nestačí len uvedenie výšky RPMN. Všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN mohol žalobca preukázať tak, že do zmluvy uvedenie výpočet RPMN, teda vzorec výpočtu RPMN s dosadenými a vysvetlenými veličinami. Namietal, tiež, nepreukázanie skúmania bonity žalovaného pred uzatvorením zmluvy a tiež to, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN, keď správne má byť táto vo výške 9,22 %, ale zmluva uvádza 10,10%. Úver je tak podľa žalovaného bezúročný a bez poplatkov.

6. K podanému odporu sa vyjadril žalobca. Uviedol, že bonitu žalovaného skúmal jednak dopytom na Sociálnu poisťovňu a podľa vtedy nastavených pravidiel bol príjem potvrdený a bankou akceptovaný. Výdavky boli overené dopytom do úverového registra. Podľa dát EOS SKI nemal žiadateľ v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy a finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru. Za daných okolností žalobca riadne posúdil bonitu žalovaného a jeho reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou. Pokiaľ ide o RPMN uviedol, že v zmluve o úvere je špecifikovaná výška, počet a platobný deň jednotlivých splátok, rovnako spôsob výpočtu celkových nákladov zmluvy o úvere, teda všetky predpoklady na výpočet RPMN. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti potrebné pre výpočet RPMN požadované právnou úpravou, ktorá bol platná a účinná v čase jej uzatvorenia. K nesprávnej priemernej hodnote RPMN žalobca uviedol, že za 2.štvrtrok 2016 bola priemerná hodnota RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 5 do 10 rokov presne 10,10%, a preto je uvedená informácia správna. Vychádza sa pritom z priemernej hodnoty RPMN novoposkytujúcich úverov bankami.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil takýto skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ uzavrel dňa 28.09.2019 so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere – lepšia splátka (ďalej len „zmluva o úvere“). Na jej základe sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 10.000,- €. V čl. 2 zmluvy o úvere sú uvedené náležitosti zmluvy, a to: účelový úver určený na refinancovanie; výška úveru 10.000,- €; termín konečnej splatnosti 25.09.2024; počet mesačných splátok 96; výška mesačnej splátky 156,41 €, výška poslednej splátky 156,28 € pozostávajúcej z úrokov a istiny úveru. Poistenie schopnosti splácať úver nebolo dohodnuté. Úver mal byť splácaný pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 10,90 % s tým, že dátum splatnosti prvej splátky bol 25.10.2016, každá ďalšia splátka mala byť zaplatená k 25.-temu dňu v mesiaci. Zmluva v bode 2.3. obsahovala podrobný rozpis termínov splatnosti všetkých dohodnutých splátok, ako aj rozpis započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie a poplatky. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 11,50 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 10,10 % a celková čiastka k zaplateniu bola určená na sumu 15.015,23 €. Úver bol určený na splatenie 3 spotrebných úverov poskytnutých nebankovou

spoločnosťou Consumer Finance Holding – Quatro Triangel so zostatkami 86,- €, 2.821,- € a 388,- € a spotrebného úveru poskytnutého Raiffeisen bank so zostatkom 2.971,- €. Predpoklady uvedené pre výpočet RPMN boli určené nasledovne: RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že dlžníkovi bude poskytnutý úver v schválenej výške, jednorazovo v deň uzavretia zmluvy, že zmluva ostane platná dohodnutý čas a dlžník a banka budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách uvedených v zmluve o úvere. Na účely výpočtu RPMN sa použili celkové náklady dlžníka spojené so zmluvou o úvere s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie záväzkov ustanovených v zmluve o úvere. Súčasťou zmluvy bola aj amortizačná tabuľka a prehľad poplatkov.

9. Podľa súhrnných informácií o novoposkytnutých úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2016, priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch nad 5 do 10 rokov predstavovala 10,10 %. Podľa súhrnných informácií o novoposkytnutých úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2016, priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch od 1500,- € do 6500,- € vrátane nad 5 do 10 rokov predstavovala 9,22 %.

10. Podľa výpisu z úverového účtu žalovaný vyčerpal sumu 10.000,- €, čo nebolo v konaní sporné. Zaplatené splátky žalovaným predstavovali v období od 25.10.2016 do 20.11.2019 sumu 3.390,26 €, z čoho po vyhlásení predčasnej splatnosti bolo uhradených 603,82 €.

11. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej časti úveru výzvou zo dňa 26.11.2018 s upozornením, že pohľadávka vo výške 630,71 € + 9 € poplatok je viac ako 3 mesiace po splatnosti a ak nedôjde k úhrade úveru v lehote 15 dní, môže žalobca využiť oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Táto výzva bola žalobcovi doručovaná poštou, ako to vyplýva z poštového podacieho hárku, a to dňa 27.11.2018. Žalovaný nerozporoval doručenie tejto písomnosti. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 27.12.2018 žalobca z dôvodu, že žalovaný bol v omeškaní so splácaním úveru, vyhlásil ku dňu 27.12.2018 mimoriadnu -predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky vo výške 9.598,68 € v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 9.305,62 €, úrokov vo výške 284,06 €, poplatkov za upomienky 9,- €. Uvedená listina bola žalovanému doručovaná poštou, ako to vyplýva z poštového podacieho hárku, a to dňa 28.12.2018. Žalovaný nerozporoval doručenie tejto písomnosti.

12. Súd prvej inštancie po prvý raz vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 4Csp/11/2020-184 zo dňa 13.05.2022 tak, že výrokom I. žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 9.082,14 € s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.701,80 € od 20.11.2019 do zaplatenia; výrokom II. žalobu zamietol v časti o zaplatenie kapitalizovaného úroku do zosplatenia úveru vo výške 284,06 € a výrokom III. rozhodol o trovách konania. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predložená zmluva o úvere spĺňa všetky podmienky stanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v dôsledku čoho oprávnené došlo k predčasnému zosplateniu uvedeného úveru ku dňu 28.12.2018, na základe čoho vyhodnotil žalovaný nárok žalobcu za dôvodný a preukázaný v takmer celom rozsahu.

13. Po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, žalobca doručil súdu návrh na zmenu strany sporu podľa § 80 ods. 1 CSP. Z dôvodu postúpenia pohľadávky navrhli, aby súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že novým žalobcom sa stane postupník - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803. K žalobe pripojili okrem iného Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2022 uzatvorenú medzi 365.bank, a.s. a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. dňa 26.04.2022 s prílohou č. 1, Oznámenie o postúpení pohľadávky – súhlas postupníka so vstupom do konania a doklady preukazujúce skúmanie bonity žalovaného pred poskytnutím sporného úveru.

14. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č.k. 6CoCsp/2/2023-225 zo dňa 22.08.2023 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu 365.bank, s.r.o. vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Zároveň na základe odvolania podaného žalovaným vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd odôvodnil tým, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vo svojom ustanovení § 21 ods. 1 stanovuje povinnosť veriteľov predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch. Tento zákon definuje veriteľa v § 2

ods. 1 ako fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Veriteľom teda nie je len banka alebo pobočka zahraničnej banky. Vyhláška Ministerstva financií č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery odkazuje práve na zákon o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z účelu, pre ktorý sú údaje o spotrebiteľských úveroch zverejňované, a to informovanie spotrebiteľa o podmienkach spotrebiteľských úveroch, je zrejmé, že spotrebiteľ by mal byť pri priemernej RPMN informovaný nielen o údajoch priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk, ale o údajoch priemernej RPMN úverov poskytovaných všetkými veriteľmi, keďže len takto môže spotrebiteľ na finančnom trhu dostatočne posúdiť výhodnosť, či nevýhodnosť toho ktorého spotrebiteľského úveru. Ak súd zisťuje náležitosť spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona o spotrebiteľských úveroch, smerodajné sú údaje obsiahnuté v tabuľke súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za jednotlivé štvrťroky veriteľmi. Naproti tomu, údaje obsiahnuté v tabuľke súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za jednotlivé štvrťroky bánk a pobočiek zahraničných bánk sú smerodajné na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Uvedený výklad nielenže nie je v rozpore s princípmi formálnej logiky, s ekonomickým a teleologickým účelom zákona o spotrebiteľských úveroch, ale naopak, je to jediný možný správny výklad uvedených právnych noriem. Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch definuje veriteľa uvedeným spôsobom a priemernú hodnotu RPMN ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere viaže na súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, nemožno žiadnym výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch dospieť k záveru, že priemerná RPMN je viazaná na súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch vybranou skupinou veriteľov, a to bánk a pobočiek zahraničných bánk. S takýmto výkladom sa nemožno stotožniť a odvolací súd ho považuje za rozporný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ teda v predmetnej veci zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za II. štvrťrok 2016 poskytovaných veriteľmi pri úveroch viac ako 6.500 € s dobou splatnosti od 5 do 10 rokov vyplýva iná priemerná RPMN než v zmluve uvádzal žalovaný, je v zmluve uvedený nesprávny údaj, t. j. údaj, ktorý nezodpovedá skutočnosti, a preto treba naň nahliadať akoby nebol uvedený vôbec, čo má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nebol správny. Súd prvej inštancie sa potom v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia náležitostí spotrebiteľského úveru následne nezaoberal ani tým, že platby žalovaného mali byť započítané výhradne na istinu úveru, nezaoberal sa ani výškou splátky, ktorá v tom prípade mala byť len výška istiny tej ktorej splátky, ktorá vyplýva zo zmluvy o úvere, v dôsledku čoho potom nesprávne vyhodnotil aj omeškanie žalovaného a možnosť zosplatenia úveru žalobcom. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a vo výroku III. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v tejto časti vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovné posúdenie nároku žalobcu (už nového) vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Pokiaľ mali byť všetky platby žalovaného započítané na istinu spotrebiteľského úveru v rozsahu podľa splátok uvedených v zmluve (časť pripadajúca na istinu), súd zistí, či v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bol vôbec žalovaný v omeškaní a či boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Súd bude tiež povinný preskúmať podmienky postúpenia pohľadávky z pôvodného žalobcu na súčasného žalobcu najmä s ohľadom na ustanovenie § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a zároveň sa súd prvej inštancie vysporiada aj s ďalšími námietkami žalovaného, ktoré uvádzal v odvolacom konaní (pokiaľ to bude hospodárne a účelné z hľadiska právneho posúdenia aktívnej legitímácie žalobcu v nadväznosti na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a následnú možnú platnosť mimoriadnej splatnosti úveru).

16. Po vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, dňa 13.02.2024 nový žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 50,68 € z dôvodu, že žalovaný vykonal po podaní žaloby 3 úhrady: dňa 13.09.2022 vo výške 28,23 €; dňa 23.01.2023 vo výške 20,03 € a dňa 17.03.2023 vo výške 2,42 €. V nadväznosti na čiastočné späťvzatie žaloby súd konanie v tejto časti výkonom I. zastavil, a to podľa § 145 ods. 2 CSP.

17. Súd prvej inštancie následne vec posúdil podľa týchto právnych predpisov:

18. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len ZoSpÚ), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 ZoSpÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSpÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

21. Podľa § 17 ods. 1 ZoSpÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 53 ods. 9 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (OZ), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 28.09.2016, sa v ďalšom konaní primárne zaoberal otázkou, či zo strany pôvodného veriteľa mohlo dôjsť dňa 27.12.2018, prípadne neskôr k platnému mimoriadnemu zosplatneniu spotrebiteľského úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ.

27. Vychádzajúc z bodu 2.3. uvedenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd zistil, že ku dňu 27.12.2018 (kedy podľa pôvodného žalobcu malo dôjsť k mimoriadnemu zosplatneniu predmetného úveru bankou) bol žalovaný ako dlžník povinný uhradiť istinu v celkovej výške 2.008,91 €. Z prehľadu vykonaných úhrad (č.l. 6) však vyplynulo, že do 27.12.2018 žalovaný ako dlžník banke uhradil sumu 2.786,74 €, teda viac, než bol v skutočnosti podľa zmluvy povinný. Dňa 27.12.2018 tak žalovaný nebol v žiadnom omeškaní, a preto neboli splnené zákonom stanovené predpoklady pre mimoriadne zosplatnenie úveru upravené v § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

28. Rovnaká situácia platila aj ku dňu doručenia žaloby žalovanému t.j. dňa 20.01.2020, kedy podľa bodu 2.3. úverovej zmluvy bol žalovaný ako dlžník povinný na istine uhradiť celkovo sumu 3.066,74 €, avšak k uvedenému dňu splátkami uhradil banke sumu 3.390,26 €, teda rovnako mal preplatok na úhradách splátok istiny banke.

29. Z uvedeného dôvodu nebolo preukázané, že došlo k platnému predčasnému zosplatneniu dlhu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 28.09.2016. Povinnosť žalovaného ako dlžníka splácať istinu predmetného úveru dohodnutými splátkami podľa bodu 2.3. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere doposiaľ trvá, keďže konečná splatnosť predmetného úveru má nastať až dňa 25.09.2024.

30. Za tejto situácie nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky banky na nového žalobcu, keďže neboli splnené jednak podmienky vyplývajúce z § 17 ods. 1 ZoSpÚ, a jednak podmienky vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách. Otázka platnosti postúpenia uplatnenej pohľadávky je totiž rozhodujúcim kritériom pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t.j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t.j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 205/2009), preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu legitímáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

31. V rade prvom nebolo preukázané, že pohľadávka zo sporného spotrebiteľského úveru je k dnešnému dňu už po konečnom termíne splatnosti alebo sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda jej postúpenie na iný subjekt – súčasného žalobcu vylučuje ustanovenie § 17 ods. 1 ZoSpÚ. Postúpenie pohľadávky za tejto situácie je preto nutné posúdiť ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ pre jeho rozpor so zákonom.

32. V rade druhom, súčasný žalobca sa v konaní domáhal priznania pohľadávky postúpenej mu bankou – pôvodným žalobcom, preto súd skúmal aj splnenie zákonom stanovených predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. V prípade pohľadávky banky je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná (dospelé splátky), za predpokladu doručenia predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie dlžníkovi a následného umožnenia 90 dňovej lehoty na splnenie dlhu pred postúpením pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky bankou a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo zákon o bankách, pričom ich nedodržanie zákon sankcionuje neplatnosťou postúpenia pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Písomná výzva banky dlžníkovi / klientovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je teda faktickým úkonom, ktorého platnosť je nevyhnutnou podmienkou pre platnosť postúpenia pohľadávky banky voči jej klientovi.

33. V prejednávanej veci však nebolo preukázané, že žalovanému bola zo strany pôvodného žalobcu - banky doručená výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v čase, kedy bol preukázateľne v omeškaní

s úhradou svojho dlhu. V čase žalobcom tvrdeného mimoriadneho zosplatnenia úveru (dňa 27.12.2018) totiž žalovaný vôbec nebol v omeškaní so splácaním dohodnutej istiny úveru a za takúto výzvu nemožno považovať ani doručenie žaloby žalovanému dňa 20.01.2020, pretože ani k tomuto dňu nebolo zistené na strane žalovaného omeškanie s plnením dohodnutých splátok istiny. Z uvedeného dôvodu na základe listín obsiahnutých v súdnom spise nemožno dospieť k záveru, že žalovanému bola riadne doručená písomná výzva banky na plnenie omeškaného dlhu v lehote 90 dní pred postúpením žalovanej pohľadávky vyžadovaná podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovanému tak nemohla začať bežať zákonná 90 dňová lehota určená na splnenie zročného dlhu banke, pričom až márne uplynutie tejto lehoty by umožnilo banke platné postúpenie predmetnej pohľadávky na tretiu osobu.

34. Keďže nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre postúpenie bankovej pohľadávky, súd nemal inú možnosť, než konštatovať absolútnu neplatnosť postúpenia žalobou uplatnenej pohľadávky na súčasného žalobcu a tým pádom aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na jeho strane. Táto skutočnosť je tak bez ďalšieho dôvodom pre zamietnutie žaloby ako celku, keďže žalobca nie je nositeľom žalobou uplatneného práva.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 99%. Žalovaný bol v konaní procesne úspešný v rozsahu 99,46 %, pretože zavinil zastavenie konania zaplatením časti pohľadávky v rozsahu 50,68 €, čo predstavuje jeho procesný neúspech v rozsahu 0,54 %. Vo vzťahu k celému uplatnenému nároku tak predstavuje čistý procesný úspech žalovaného zaokrúhlene 99 % ($99,46 \% - 0,54 \% = 98,92 \%$) s tým, že v tomto rozsahu mu súd priznal nárok na náhradu trov konania.

36. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).